

บทที่ 5

สรุปและขอเสนอแนะ

สรุป

1. การทดสอบเดี่ยวปลาสลิดหินจุกແຄງวัยรุ่นก่อนอาหารส้ม 5 สูตร เริ่มตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2521 ถึงวันที่ 16 กรกฎาคม 2521 รวมเวลา 16 สัปดาห์ ณ สถานีฝึกนิสิตประจำ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยปลาสลิดหินวัยรุ่นได้ทำการเก็บรวบรวมจากแหล่งน้ำธรรมชาติ บริเวณปากแม่น้ำปราแส คำมูลปากน้ำปราแส อําเภอแก่งจังหวัดระยอง จำนวนปลาทดลองทั้งหมด 400 ตัว ทำการทดสอบ 4 ชั้นด้วยกัน ทำการเก็บข้อมูลโดยชั้นน้ำหนักและวัดความยาวปลาทดลองทุก ๆ 2 สัปดาห์ และทำการตรวจสอบแล้วคอมพิวเตอร์ทางภาษาพ ของน้ำและอากาศในเวลา 08:30 น. ของทุกวัน และทำการตรวจสอบอุณหภูมิของน้ำในบ่อทดลอง และอุณหภูมิของอากาศที่เปลี่ยนไปในรอบวัน สัปดาห์ละครั้ง

2. ความเรื้อนของน้ำในบ่อทดลองทดสอบการทดลองมีค่าอยู่ระหว่าง 27.58 – 28.84 ส่วนพัน ซึ่งโดยเฉลี่ยก็ประมาณ 28.09 ส่วนพัน อุณหภูมิของอากาศทดลองการทดลองมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 26.97 – 29.91 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิของน้ำในบ่อทดลองจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 26.40 – 28.20 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิของอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงในรอบวัน จะมีความแตกต่างกันระหว่าง 1.7 – 7.0 องศาเซลเซียส ซึ่งจะสูงสุดในเวลา 12:00 น. และคำสูตรที่เวลา 06:00 น. อุณหภูมิที่สูงสุดระหว่าง 25.4 – 32.4 องศาเซลเซียส และคำสูตรระหว่าง 25.9 – 27.6 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิของน้ำในบ่อที่เปลี่ยนแปลงระหว่างวันมีความแตกต่างอยู่ระหว่าง 0.1 – 1.3 องศาเซลเซียส ซึ่งสูงสุดในเวลา 18:00 น. และคำสูตรที่เวลา 06:00 น. ที่สูงสุดระหว่าง 27.7 – 29.0 องศาเซลเซียส คำสูตรระหว่าง 26.6 – 26.7 องศาเซลเซียส

3. อาหารสมสูตรที่ 5 ให้การเจริญเติบโตของปลาทดลองคือสุด น้ำหนักเพิ่มจาก 11.50กรัม เป็น 25.23 กรัม ในเวลา 14 สัปดาห์ ที่รองลงมาคือ อาหารสมสูตรที่ 4 จะให้การเจริญเติบโตจากน้ำหนัก 11.06 กรัม ถึง 19.45 กรัมในเวลา 14 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างระดับโปรดีนในอาหารสมสูตรที่ 1 - 4 ปรากฏว่า อาหารสมสูตรที่ 4 ซึ่งมีระดับโปรดีนร้อยละ 36.38 จะให้การเจริญเติบโตของปลาสลิดินจุกแคงได้กว่าอาหารสมสูตรที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งมีระดับโปรดีนร้อยละ 25.00, 30.60 และ 33.55 ตามลำดับ และอาหารสมสูตรที่ 5 ซึ่งมีโปรดีนร้อยละ 30.97 และยังสมอาหารเสริม V-FAC ร้อยละ 1.50 จะให้การเจริญเติบโตของปลาสลิดินจุกแคงได้กว่า อาหารสมสูตรที่ 2 ซึ่งมีระดับโปรดีนร้อยละ 30.60 และไม่ได้ผสมอาหารเสริม V-FAC จากการทดลองนี้อาจจะคาดคะเนได้ว่าอาหารสมสูตรที่มีระดับโปรดีนสูงกว่า อาจจะให้การเจริญเติบโตของปลาสลิดินจุกแคงได้กว่าอาหารสมสูตรที่มีระดับโปรดีนต่ำกว่า และอาหารที่ผสมอาหารเสริม (V-FAC) พากวิตามิน และเกลือแร่อาระจะให้การเจริญเติบโตของปลาสลิดินจุกแคงได้กว่าอาหารที่ไม่ได้ผสมอาหารเสริม V-FAC

4. อัตราการเจริญเติบโตของปลาทดลองเป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอนัก จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนสูงสุดในสัปดาห์ที่ 8 และจะค่อยลดลง อัตราการเจริญเติบโตสูงสุด คือ ปลาที่เลี้ยงด้วยอาหารสมสูตรที่ 5 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 0.98 กรัมต่อสัปดาห์ และสูงสุด คือ 1.40 กรัมต่อสัปดาห์ ในสัปดาห์ที่ 8 ที่รองลงมาคือปลาที่เลี้ยงด้วยอาหารสมสูตรที่ 4 ซึ่งมีระดับโปรดีนร้อยละ 36.38 โดยมีค่าเฉลี่ย 0.60 กรัมต่อสัปดาห์ และสูงสุด 1.13 กรัมต่อสัปดาห์ในสัปดาห์ที่ 6

5. การเจริญเติบโตของปลาสลิดินจุกแคงที่เลี้ยงด้วยอาหารสมสูตรทาง ฯ สามารถจะแสดงในรูปส่วนการเส้นตรง (linear regression lines) ได้ดังส่วนการตอบไปนี้

ปลาทดลองที่เลี้ยงด้วยอาหารสมสูตรที่ 1

$$wt = 10.59 + 0.47 t$$

ปลาทดลองที่ เลี้ยงด้วยอาหารผสมสูตรที่ 2

$$wt = 10.68 + 0.52 t$$

ปลาทดลองที่ เลี้ยงด้วยอาหารผสมสูตรที่ 3

$$wt = 10.16 + 0.52 t$$

ปลาทดลองที่ เลี้ยงด้วยอาหารผสมสูตรที่ 4

$$wt = 10.71 + 0.68 t$$

ปลาทดลองที่ เลี้ยงด้วยอาหารผสมสูตรที่ 5

$$wt = 11.11 + 1.01 t$$

6. การ เลี้ยงปลาด้วยอาหารผสมสูตรที่ 5 จะมีอัตราการตายสูงสุด คือร้อยละ 55 และที่มีอัตราการตายน้อยที่สุด คือ ปลาที่ เลี้ยงด้วยอาหารผสมสูตรที่ 4 มีร้อยก้าบ ไปร์คินร้อยละ 36.38 มีอัตราการตายร้อยละ 28.75 เท่านั้น ส่วนอาหารผสมอีก 3 สูตร คือ 1, 2 และ 3 มีร้อยก้าบไปร์คินร้อยละ 25.0, 30.60 และ 33.55 ตามลำดับ จะมีอัตราการตายรอง ๆ ลงมา คือร้อยละ 36.25, 47.0 และ 47.0 ตามลำดับ ส่วนอัตราการอยู่รอดคึกเป็นไปในทางตรงข้าม จากมากไปน้อย คือ อาหารผสมสูตรที่ 4, 1, 2, 3 และ 5 การอยู่รอดร้อยละ 71.25, 63.75, 53.00, 53.00 และ 45.00 ตามลำดับ

7. ประสิทธิภาพการ เปลี่ยนอาหาร เป็นเนื้อปลา (Food Conversion Efficiency) จากการทดลองนี้พบว่า การ เลี้ยงปลาด้วยอาหารผสมสูตรที่ 5 จะมี ประสิทธิภาพการ เปลี่ยนอาหาร เป็นเนื้อปลาสูงสุด คือร้อยละ 11.03 ทั้งรองลงมา คือ อาหารผสมสูตรที่ 4 ร้อยละ 10.25, อาหารผสมสูตรที่ 1 ร้อยละ 5.96, อาหารผสม สูตรที่ 2 ร้อยละ 4.85 และอาหารผสมสูตรที่ 3 ร้อยละ 3.65

8. ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักตัว (w) กับความยาวตัว (L) ของปลา สลิคินจุกแคน พม่า มีความสัมพันธ์กันในรูปของเส้นโค้งพาราโบลา ถังสมการทั่วไป คือ

$W = c L^a$ และจากการศึกษาจากปลาที่ทำการเลี้ยงในการทดลอง ได้สมการ คือ

$$W = 0.026 L^{2.888}$$

จากปลาที่ได้จากการน้ำมันสีสมการ

$$W = 0.019 L^{3.0129}$$

จากการน้ำมันสีสมการนี้สามารถแสดงในรูปเส้นตรงได้โดยการใช้ $\log$ ซึ่งจะได้สมการดังนี้

$$\text{จากปลาที่เลี้ยง } \log W = -1.5920 + 2.888 \log L$$

$$\text{จากปลาธรรมชาติ } \log W = -1.7323 + 3.0129 \log L$$

โดยความหมายมีน้ำนวะเป็นเชิงคิเมตร และน้ำหนักมีน้ำนวะเป็นกรัม

9. จากการวิเคราะห์คุณภาพของอาหารยสมทั้ง 5 สูตร พบวามมีระดับโปรตีน กันนี้ คือ อาหารยสมสูตรที่ 1 มีปริมาณโปรตีน, ไขมันและคาร์โบไฮเดรต 25.0, 4.73 และ 14.62 กมลคำดับ อาหารยสมสูตรที่ 2 มีปริมาณโปรตีน, ไขมัน และคาร์โบไฮเดรต 30.60, 5.37 และ 16.22 อาหารยสมสูตรที่ 3 มีปริมาณโปรตีน, ไขมัน และคาร์โบไฮเดรต 33.55, 5.64 และ 15.19 อาหารยสมสูตรที่ 4 มีปริมาณโปรตีน, ไขมัน และคาร์โบไฮเดรต 36.38, 6.40 และ 15.69 และอาหารยสมสูตรที่ 5 มีปริมาณโปรตีน, ไขมัน และคาร์โบไฮเดรต 30.97, 5.05 และ 16.48 กมลคำดับ

10. สรุปผลจากการทดลองครั้งนี้ การเลี้ยงปลาสอดคลินจาก糠麸วัฒนธรรมที่มีระดับโปรตีนอยู่ที่ 36.38 จะให้การเจริญเติบโต อัตราการอยู่รอด และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร เป็นน้ำหนักปลา ดีกว่าอาหารที่มีระดับโปรตีนต่ำกว่า (อยู่ที่ 25.0, 30.60 และ 33.55) แต่สำหรับอาหารสูตรที่ 5 ที่มีระดับโปรตีนอยู่ที่ 30.97 ผสมอาหารเสริม (V-FAC) นั้น ถึงแม้จะให้การเจริญเติบโตดี ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร เป็นน้ำหนักปลาดี แต่อัตราการตายก็ยังสูงอยู่มาก จึงน่าจะมีการทดลองกับอาหารยสมระดับโปรตีนอื่น ๆ และผสมอาหารเสริม (V-FAC) เพื่อ

ควรจะให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าอาหารสมสูตรที่ 5 ใน การทดลองนี้หรือไม่ จึงจะเป็นการที่ดี และถ้าทำการเลี้ยงในสภาพแวดล้อมแบบธรรมชาติได้ ก็เชื่อว่าจะให้ผลการเจริญเติบโต อัตราการอยู่รอดและอัตราการเปลี่ยนอาหาร เป็นเนื้อปลาได้ดียิ่งขึ้น

ขอเสนอแนะ

จากการทดลองในครั้งนี้ เชื่อว่าได้พบกับปัญหาด้วยประการ ซึ่งไม่ได้เตรียมตัวไว้ก่อน จึงทำให้ผลการทดลองไม่ค่อยเท่าที่ควร ซึ่งในการทำการทดลอง ก่อ ๆ ไป การที่จะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย จึงจะทำให้การทดลองสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ปัญหาเหล่านี้ คือ

1. การเลี้ยงปลาจะเลือกรายให้มีการได้รับแสงอาทิตย์โดยตรงบ้าง เพราะจะเป็นการช่วยผ่อนเขื่อนโรคในเนื้อปลาได้ดีขึ้นนั่น

2. การคำนึงถึงความลึกของน้ำและความคื้นทุกในของปลาที่เลี้ยง เพราะจะมีผลกระทบการเจริญเติบโตของปลาอย่างมาก เช่นกัน

3. พยายามหลีกเลี้ยงการเกิดโรคของปลาในระหว่างการทดลอง โดยการป้องกัน คือ ปลาระบบธรรมชาติการทำการ treat เลี้ยงก่อน อาจจะโดยใช้ยาปฏิชีวนะ เช่น Tetracycline, Oxytetracycline ในปริมาณที่เพียงพอ การใช้กับคนโดยนำเนื้อกันกับปริมาณน้ำ น้ำจะช่วยการทำความสะอาดและอยู่ในที่สามารถให้แสงแดดส่องได้ดี และในการคัดปลามาทำการทดลองควรใช้ความพิถีพิถัน พิจารณาให้มาก ใช้แค่ปลาที่สมบูรณ์และไม่เป็นโรคอยู่ก่อนแล้ว

4. การประกอบอาหาร การเลือกใช้วัตถุกิมภาระได้รับการพิจารณา ศึกษาให้ละเอียด รอบคอบสักหน่อย และใช้ข้อมูลที่ทันสมัย หรือใกล้เคียงเวลาปัจจุบันให้มากที่สุด

5. จากการทดลองในครั้งนี้ ได้พบโรคของปลาสัดกินหลายชนิดควบคู่กัน ซึ่งก็ยังไม่รู้จักมาก่อน ดังนี้

1) โรคข้างพอง คือบริเวณข้างตัวและห่องจะพองออกมานา จากการพัฒนา

ภายในพบร่วมกับอาหาร กระเพาะและลำไส้ พองภายในมีน้ำใสอยู่เรื่ม และเมื่อนำน้ำภายในทางเดินอาหารของปลาที่ข้างพองนี้ไปตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์ พบว่ามี *Bacteria* (*Bacillus*) เป็นจำนวนมาก ทำการรักษาและป้องกันโดยใช้ยาพอก Sulpha ต่างๆ หรือ Tetracycline ผสมในอาหารให้ปลา กิน ปริมาณ 500 มิลลิกรัมต่ออาหาร 1 กิโลกรัม

2) ตามผิวตัวจะมีสีคล้ำๆ ลีเทาและสีขาว กระจายอยู่ทั่วไป เมื่อขูดไปดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ พบว่ามี *Bacteria* พอก *coccus* อยู่จำนวนมาก many ปลาจะไม่กินอาหาร อยู่นิ่งค้างบ่นๆ ตกใจง่าย สีตัวจะเข้มขึ้นไปทางสีคล้ำ ปลาจะชอบและกินในที่สุด ให้ทำการป้องกันและรักษาโดยการ treat ด้วย Oxytetracycline 3 ppm. ในน้ำที่เลี้ยงปลา 12 ชั่วโมง แล้วด้วยออก หรือจะ treat ด้วย Formalin 40% 25 ppm. สัก 6 ชั่วโมง เลี้ยกรังหนึ่งก่อนก็ได้

3) เป็นคุณลักษณะหรือสีเนื้อตามครึ่งตัว ๆ ริมฝีปากในช่องปาก และตามขอบกระดูกตา เป็นมาก ๆ หนังจะหลุด มีเลือดออก และถ่ายในที่สุด ตรวจเชื้อในพบร่องรอยกล้องจุลทรรศน์ขนาด 10×40 เท่า การรักษาโดยการแกะคุ้มนิ้วออก แล้วแซคานหันพิมประมวล 1 - 2 นาที และปลาที่เป็นโรคนี้เมื่อนำไปเลี้ยงในมอกร่าง โรคจะหายไปในที่สุด

4) โรคสุดท้ายที่พบ คือ โรคตามออก คือปลาจะมีสีดำขึ้นเรื่อยๆ จนคำสนิทแสดงอาการตามออกโดยวิวัฒนาณนบดอยู่ตลอดเวลา ในสามารถกินอาหารได้ และจะตายในที่สุด ไม่ทราบสาเหตุและตรวจไม่พบเชื้อ ไม่ทราบวิธีรักษา แต่สำหรับในปลาที่เพิ่งเริ่มเป็นใหม่ๆ เมื่อนำไปปล่อยในมอกร่าง อาจจะเป็นปกติได้ โรคสุดท้ายนี้มีร้ายแรงมาก รักษาไม่หาย ไม่ทราบวิธีป้องกันจะมีสาเหตุเนื่องจากการขาดอาหารบางประการใช้หรือไม่นำจะได้มีการทดสอบศึกษาดูก่อนไป

6. จากผลการทดลองที่ได้ค้นพบจะมีการทดลองต่อไป โดยการใช้อาหารสมสูตรที่ 5 ไปทำการเลี้ยงปลาสลิดหินจุกแห้งในมอกร่าง บัดนิ ในการซังและในกรงใน

จะได้ ถูกรวบรวมในน้ำที่มีการเคลื่อนตัวไปมาของอาหาร ผลไม้ ประทุมน้ำที่มีปริมาณโปรตีนสูงกว่าร้อยละ 36.38 ซึ่งนำไปใช้ในการเจริญเติบโตที่ดีขึ้นหรือไม่ และจากผลการทดลองในครั้งนี้ ถ้าเราเพิ่มอาหารเสริมพหุวิทยาและเกลือแร่ลงในอาหารบสมที่มีปริมาณโปรตีนร้อยละ 36.38 แล้วทดลองเลี้ยงปลาสลิดินนิจุกแคงคุณภาพไปว่าจะให้การเจริญเติบโตสูงขึ้นกว่าอาหารบสมสูตรที่ 4 ซึ่งไม่ได้เพิ่มอาหารเสริมมากน้อยเพียงใด หรือไม่

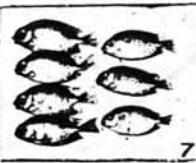
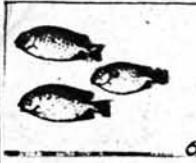
7. จากผลการทดลองครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์กับการเลี้ยงปลาໄก์ กือ การเพิ่มอาหารเสริมพหุวิทยาและเกลือแร่ซึ่งมีวางแผนอยู่ตามห้องคลานนั้น ลงในอาหารที่ใช้เลี้ยงปลา ก็สามารถเพิ่มการเจริญเติบโตให้กับปลาໄก์ แต่จะให้น้ำใจในการเลี้ยงปลา แยกชนิด ควรมีการทดลองเลือกอนุจัจฉะถูกต้อง

8. ในการทดลองครั้งนี้ได้ทดลองนำอาหารบสมชนิดนี้ กือ ปลาสก, รำ, ปลายช้า, ปลาบ่น ผสมกันในรูปแบบ ไปใช้เลี้ยงปลากระรังแคง (Lutianus sp.) ปรากฏว่าปลากระรังแคงกินอาหารชนิดนี้ค่อนข้างมาก และเจริญเติบโตเร็วค่อนข้าง จำกัดความยาวประมาณ 10 เซนติเมตร เป็น 25 เซนติเมตร ในเวลา 17 สัปดาห์ และอ่อนค่อนข้าง คั่งน้ำจึงเชื่อว่าอาหารบสมประทุมที่ซึ่งมีส่วนประกอบ กือ ปลายช้า, รำละเอียค, ปลาบ่น, เนื้อปลาด นี้ สามารถที่นำไปเลี้ยงปลากระรังแคง หรือกระพงแสมนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งปลาชนิดนี้ในปัจจุบันก็กำลังนิยมเลี้ยงกันในบ้านเราด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางชายฝั่งทะเลตะวันออก จังหวัดระยอง และจันทบุรี เป็นที่น

9. จากการเบรี่ยงเทียนปลาสลิดินนิจุกแคงที่เลี้ยงในมือ $1.5 \times 4.0 \times 0.5$ ลูกบาศก์เมตรในร่ม 120 ตัว กับปลาสลิดินนิจุกแคงที่ปล่อยเดี้ยงในมือ $5.0 \times 10.0 \times 1.2$ ลูกบาศก์เมตรกลางแจ้ง โดยให้อาหารบสมในรูปแบบเช่นเดียวกัน ปรากฏว่าในเวลา 16 สัปดาห์ปลาที่เลี้ยงในมือ $5.0 \times 10.0 \times 1.2$ ลูกบาศก์เมตรกลางแจ้ง จะเจริญเติบโตได้กว่าปลาที่เลี้ยงในมือ $1.5 \times 4.0 \times 0.5$ ลูกบาศก์เมตรในร่มมาก กือ มีอัตราการเจริญเติบโต 1.105 เซนติเมตรต่อเดือน หรือ 11.142 กรัมต่อเดือน และ 0.88 เซนติเมตร ต่อเดือน หรือ 8.15 กรัมต่อเดือน ตามลำดับ

(ตารางที่ 20) พื้นที่อาจจะเป็นเพราะปลูกที่เลี้ยงในม่วงว่างกวนมีโอกาสได้รับน้ำอย่าง
เดิมที่ มีการตกใจอยู่ สามารถหาอาหารที่เกิดขึ้นในม่วงของกินได้ ไม่มีการรบกวน
เนื่องจากไม่ได้อยู่กันอย่างหนาแน่นทั้งยังมีแคคล่องเสบmor อุณหภูมิของน้ำสูงกว่าอุณหภูมิในร่น
เป็นการเพิ่มอัตราการเบย์ลากูนอาหารสูงขึ้น และไม่ถูกจับชักทุกเดือนด้วย ดังนี้ถ้ามี
การหล่อลงในม่วงหล่องที่มีสภาพเหมาะสมกวนน้ำก็เชื่อว่าผลการหล่อลงอาจจะดีกว่าน้ำอย่าง
แน่นอน

ปลาที่ได้จากการเลี้ยงด้วยอาหารลูดอร์ฟี

I	II	III	IV	V
 2	 1	 3	 4	 17
 7	 6	 5	 8	 18
 11	 10	 12	 9	 19
 13	 16	 15	 14	 20

ปลาทดลองวิถีชีวิตจากการเลี้ยงเป็นระยะเวลา 16 ล็ปดาห์

ตารางที่ 15

ข้อมูลจากการ เสียงปลาสติกหินจากเด็กค่ายอาหารบสมสูตรที่ 1

ลักษณะที่ สัปดาห์ที่	การเจริญเติบโต		อัตราการเจริญเติบโต		น้ำหนักรวม (กรัม)	น้ำหนักปลา ที่ตาย (กรัม)	น้ำหนักอาหาร ที่ใช้ไป (กรัม)	จำนวนปลาที่ ตายในแพะละ สัปดาห์	จำนวนปลา ^{ที่ตายหั้งลีน}	อัตราการ ตาย (%)
	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)						
0	8.16	11.00	-	-	880.0	-	-	-	-	-
0 - 2	8.25	11.29	0.09	0.29	903.0	-	432.0	-	-	-
2 - 4	8.41	11.56	0.16	0.27	878.1	27.1	456.3	4	4	5.0
4 - 6	8.68	13.55	0.27	1.99	875.7	76.0	658.0	12	16	20.0
6 - 8	8.82	14.76	0.14	1.12	835.0	54.3	523.0	8	24	30.0
8 - 10	8.89	15.79	0.07	1.03	879.0	24.5	647.5	1	25	31.25
10 - 12	9.00	16.10	0.11	0.31	882.0	24.3	560.6	1	26	32.50
12 - 14	9.07	16.97	0.07	0.87	867.0	40.4	501.5	3	29	36.25
สิ้นข้อมูลที่นำไปทำการวิเคราะห์										
14 - 16	9.13	17.61	0.06	0.64	581.0	310.0	498.3	18	47	59.0

ตารางที่ 16

ข้อมูลจากการ เสียงปลาสีกันจูคองด้วยอาหารสมสูตรที่ 2

ลักษณะที่	การเจริญเติบโต		อัตราการเจริญเติบโต		น้ำหนักรวม (กรัม)	น้ำหนักปลา ^{ที่ตาย} (กรัม)	น้ำหนักอาหาร ^{ที่ใช้ไป} (กรัม)	จำนวนปลากลาง ^{ที่ตายในแต่ละปีคงาน}	จำนวนปลา ^{ที่ตายพังเสื่อม}	อัตราการตาย (%)
	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)						
0	8.23	11.25	-	-	900.0	-	-	-	-	-
0 - 2	8.27	11.30	0.04	0.05	882.0	14.4	428.0	2	2	2.5
2 - 4	8.47	12.26	0.20	0.96	859.0	47.9	482.0	8	10	12.5
4 - 6	8.65	13.92	0.18	1.66	933.0	20.6	684.5	3	13	16.25
6 - 8	8.90	15.19	0.25	1.27	867.0	90.3	566.0	10	23	28.75
8 - 10	9.05	16.61	0.15	1.42	881.0	26.8	596.0	4	27	33.75
10 - 12	9.13	17.02	0.08	0.41	850.0	34.5	534.0	3	30	37.5
12 - 14	9.23	17.62	0.10	0.60	732.3	114.2	443.0	8	38	47.5
14 - 16	9.33	18.67	0.10	1.05	392.0	360.0	384.6	21	59	74.0

ลินข้อมูลที่นำไปทำการวิเคราะห์

ตารางที่ 17 ข้อมูลจากการ เสี้ยงปลาสิลิกอนจุกแคงครัวอาหารสมสูตรที่ 3

ลักษณะ	การเจริญเติบโต		อัตราการเจริญเติบโต		น้ำหนักรวม (กรัม)	น้ำหนักปลา ที่ตาย (กรัม)	น้ำหนักอาหาร ที่ใช้ไป (กรัม)	จำนวนปลา ที่ตายในแทค ^ล ละปีศาห	จำนวนปลา ที่ตายทั้งสิ้น	อัตราการ ตาย (%)
	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)						
0	8.19	11.06	—	—	885.0	—	—	—	—	—
0 – 2	8.15	10.73	-0.04	-0.34	847.0	6.0	414.0	1	1	1.25
2 – 4	8.33	11.28	0.18	0.55	743.6	81.1	493.0	13	14	17.5
4 – 6	8.48	13.18	0.15	1.90	723.0	82.4	687.1	11	25	31.25
6 – 8	8.69	14.56	0.21	1.38	740.4	32.7	536.9	4	29	36.25
8 – 10	8.80	15.51	0.11	0.95	713.0	58.6	607.0	5	34	42.5
10 – 12	8.98	16.68	0.18	1.17	712.0	26.1	548.9	3	37	46.25
12 – 14	9.06	17.37	0.08	0.69	714.0	21.8	488.5	1	38	47.5
			สิ่นข้อมูลที่นำไปวิเคราะห์							
14 – 16	9.09	18.43	0.03	1.06	387.1	341.9	392.0	21	59	74

ตารางที่ 18

ข้อมูลจากการเสียงปลาล็อกหินรุกแคงค่ายอาหารสมสูตรที่ 4

สปค.หนี้	การเจริญเดิมโต		อัตราการเจริญเดิมโต		น้ำหนักรวม (กรัม)	น้ำหนักปลา ที่ตาย (กรัม)	น้ำหนักอาหาร ที่ใช้ไป (กรัม)	จำนวนปลา ที่ตายในแท่ ละสปคาน	จำนวนปลา ที่ตายทั้งสิ้น	อัตราการ ตาย (%)
	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)						
0	8.22	11.06	-	-	885.0	-	-	-	-	-
0 - 2	8.32	11.48	0.10	0.42	924.0	-	430.0	-	-	-
2 - 4	8.47	12.64	0.15	1.16	921.0	49.1	485.0	7	7	8.75
4 - 6	8.77	14.91	0.30	2.27	969.0	36.1	649.5	10	17	21.25
6 - 8	9.13	16.95	0.36	2.04	1055.8	22.2	608.0	1	18	22.5
8 - 10	9.24	18.47	0.11	1.52	1129.2	12.8	663.0	1	19	23.75
10 - 12	9.41	18.79	0.17	0.33	1128.0	19.8	576.2	1	20	25.0
12 - 14	9.54	19.45	0.13	0.66	1114.2	35.3	536.8	3	23	28.75
สิ้นรวมที่นำไปทำการวิเคราะห์										
14 - 16	9.55	20.58	0.01	1.13	741.2	390.3	566.8	21	44	55

ตารางที่ 19 ข้อมูลจากการ เลี้ยงปลาสลิดหินชุกແກງด้วยอาหารสมสูตรที่ 5

สีปคานที่	การเจริญเติบโต		อัตราการเจริญเติบโต		น้ำหนักรวม (กรัม)	น้ำหนักปลา ที่ตาย (กรัม)	น้ำหนักอาหาร ที่ใช้ไป (กรัม)	จำนวนปลา ที่ตายในแพ ละลับคาน	จำนวนปลา ที่ตายหังลิน	อัตราการ ตาย (%)
	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)	ความยาว (ซ.ม.)	น้ำหนัก (กรัม)						
0	8.21	11.5	-	-	920.0	-	-	-	-	-
0 - 2	8.62	12.99	0.41	1.49	1015.0	13.70	426.0	2	2	2.5
2 - 4	8.92	14.45	0.30	1.46	926.7	85.5	493.6	14	16	20.0
4 - 6	9.25	16.96	0.33	2.51	951.0	76.0	662.5	8	24	30.0
6 - 8	9.74	19.77	0.49	2.81	989.0	48.7	613.5	6	30	37.5
8 - 10	9.89	21.60	0.15	1.73	1035.0	33.2	640.5	2	32	40.0
10 - 12	10.19	22.97	0.30	1.37	942.8	113.2	589.0	7	39	48.75
12 - 14	10.50	25.23	0.31	2.26	911.9	70.3	499.0	5	44	55.0
14 - 16	9.94	21.30	-0.56	-3.93	215.5	703.3	371.0	26	70	87.5

ลินข้อมูลที่นำไปทำการวิเคราะห์

ตารางที่ 20

ข้อมูลจากการ เสียงป่าสักดินจุกแกงกรวยอาหารสัมชนิด Semi-moist Feed ในบ่อขนาดกลางกัน

บ่อเลี้ยง	การเจริญเติบโต					อัตราการเจริญเติบโต				อัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ย/เดือน	
	เริ่มคน	เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4		
บ่อ 1.5 x 4.0 x 0.5 ลบ.ม. ในร่ม	ช.ม.	9.34	10.46	11.23	12.42	12.84	1.12	0.77	1.19	0.42	0.88
	กรัม	13.27	30.26	30.26	38.39	45.86	7.29	9.70	8.13	7.47	8.15
บ่อ 5 x 10 x 1.2 ลบ.ม. กลางแจ้ง	ช.ม.	9.53	-	-	-	13.95			4.42		1.105
	กรัม	15.37				59.80			44.57		11.142